

Efter de ændrede bestemmelser skal den samlede bundne opsparing for personer for skatteåret 1951—52 udskrives efter følgende regler:

Forinden den pligtige opsparing beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst — efter børnefradrag og hustrufradrag—, foretages der følgende *fradrag* i den nævnte indkomst:

	For forsørgere	For ikke-forsørgere
I hovedstadsområdet	3 000 kr.	2 000 kr.
I købstæderne m. v.	2 500 -	1 500 -
I landkommunerne	2 000 -	500 -

Såfremt den skattepligtige indkomst efter disse fradrag udgør

3 000— 5 000 kr., opspares	100 kr. af	3 000 kr.,	5 pct. af resten
5 000— 10 000 - - -	200 - -	5 000 - ,	8 - - -
10 000— 20 000 - - -	600 - -	10 000 - ,	10 - - -
20 000— 50 000 - - -	1 600 - -	20 000 - ,	12 - - -
50 000—100 000 - - -	5 200 - -	50 000 - ,	15 - - -
100 000 kr. og derover	12 700 - -	100 000 - ,	18 - - -

Det herved fremkomne opsparingsbeløb afrundes nedefter til det nærmeste lavere med 50 delelige kronebeløb (efter den første lov er beløbet 100 kr.). Personer, der den 1. april 1951 var fyldt 65 år, er også efter denne lov fritaget for opsparingspligt.

Provenuet af den bundne opsparing for personer for 1951—52 er skønsmæssigt anslået til 260 mill. kr.

Skalaens laveste sats er et opsparingsbeløb på 100 kr. ($3\frac{1}{3}$ pct. af 3000 kr.). For personer, der allerede var opsparingspligtige i henhold til loven af 25. november 1950, indebærer skalaen, at den efter loven pligtige opsparing forhøjes med et tillæg, der på det nærmeste andrager 5 pct. af den del af indkomsten, som overstiger indkomstgrænserne; tillægget er dog noget større for opsparingspligtige med skattepligtige indkomster på over ca. 20 000 kr., idet progressionen i lovens skala forøges noget for de større indkomster.